

**CCR A JUDECAT DOAR CE I-A
CONVENIT – Avocata Silvia Uscov
solicita CCR sa completeze Decizia
391/2021 prin care a respins exceptia
de neconstitutionalitate a intregii Legi
55/2020: „Se retine c-am formulat
critica de incalcare a art. 1 alin. 3 si 5
prin raportare la art. 141 din
Constitutie si art. 2 din Legea 248/2013
– nesolicitarea avizului CES... Din
considerente lipsesc mentionarea
acestei critici si analiza ei. E retinuta
gresit spre analiza alta critica, vizand
doar incalcare art. 141”**

Curtea Constitutională a României a avut ocazia să desființeze întreaga Lege nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (Legea pandemiei), dar a ales să rastalmecească excepția de neconstituționalitate a **avocatei Silvia Uscov (foto)**, astfel încât să pară că aceasta a adus argumente greșite și astfel CCR să aibă pretextul de a i le respinge în ceea ce a devenit Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021.

Uscov a formulat această acuzație vineri, 6 august 2021, în cererea de completare a Deciziei CCR 391/2021. Mai precis, avocata reclama faptul că și-a formulat principalul argument de neconstituționalitate extrinsecă a Legii pandemiei pornind de la adoptarea actului normativ fără avizul Consiliului Economic și Social (CES). Până aici, nimic în neregulă. Partea proastă este că instanța de contencios constituțional a reformulat critica legată de avizul CES, Curtea pretinzând că Silvia Uscov ar fi invocat alte pasaje din Constituție.

Și mai exact, avocata a explicat că Legea pandemiei încalcă art. 1 alin. 3 și 5 din Constituție, prin raportare la art. 141 din legea fundamentală. Or, CCR a susținut eronat că Uscov ar fi invocat doar încălcarea articolului 141 din Constituție. Nu vom relua întreaga excepție, întrucât am prezentat-o cu ocazia dezvăluirii raportului judecătoarei CCR Livia Stanciu ([click aici pentru a citi](#)) și am arătat de asemenea sesizarea amicus curiae pe care Coaliția pentru Apararea Statului de Drept – ONG condus de avocata Elena Radu – a depus-o la CCR în sprijinul Silviei Uscov ([click aici pentru a citi](#)).

Iată mai întâi ce prevăd aceste pasaje constituționale:

- **art. 1 alin. 3:** „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”;
- **art. 1 alin. 5:** „În România, respectarea Constituției, a suprematiei sale și a legilor este obligatorie”;
- **art. 141:** „Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare”.

Înainte să vă prezentăm cererea de completare a Deciziei CCR 391/2021, menționăm că avocata Uscov invocă

jurisprudenta a Curtii Constitutionale favorabila in legatura cu desfiintarea unor acte normative pe motiv de lipsa a avizului Consiliului Economic si Social, concretizata in cel putin sapte decizii unde CCR mergea exact pe aceasta logica: a incalcarii art. 141 din Constitutie – dar nu de sine statator, ci coroborat cu alineatele 3 si 5 din articolul 1 al legii fundamentale.

De asemenea, va punem in vedere sa nu faceti confuzia intre Decizia CCR 391/2021 si Decizia CCR 381/2021, pronuntata tot in data de 8 iunie 2021, dar care viza printre altele obligativitatea de purtare a mastii pe strada si unde Curtea Constitutionala si-a argumentat intr-un hal fara de hal decizia cu privire la aceasta problema ([click aici pentru a citi](#)).

Posibila premiera la CCR

Daca un asemenea demers (o cerere de completare a unei decizii CCR) nu este un lucru neobisnuit in instantele ordinare, la CCR este foarte probabil sa fie unul in premiera. Pentru cei curiosi cu privire la partea procedurala, mentionam ca avocata Silvia Uscoy si-a intemeiat demersul pe:

- art. 444 din Codul de procedura civila:

„Completarea hotararii

(1) Daca prin hotararea data instanta a omis sa se pronunte asupra unui capat de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotararii in acelasi termen in care se poate declara, dupa caz, apel sau recurs impotriva acelei hotarari, iar in cazul hotararilor date in caile extraordinare de atac sau in fond dupa casarea cu retinere, in termen de 15 zile de la pronuntare. In cazul hotararilor definitive pronuntate in apel sau in recurs, completarea acestora se poate cere in termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Cererea se solutioneaza de urgenta, cu citarea partilor, prin hotarare separata. Prevederile art. 443 alin. (3) se aplica in mod corespunzator.

(3) Dispozitiile prezentului articol se aplica si in cazul cand instanta a omis sa se pronunte asupra cererilor martorilor, expertilor, traducatorilor, interpretilor sau aparatorilor, cu privire la drepturile lor”;

- art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale:

„Procedura jurisdictionala prevazuta de prezenta lege se completeaza cu regulile procedurii civile, in masura in care ele sunt compatibile cu natura procedurii in fata Curtii Constitutionale. Compatibilitatea se hotaraste exclusiv de Curte”;

- art. 20 din Constitutia Romaniei:

„Tratatele internationale privind drepturile omului

(1) Dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile cetatenilor vor fi interpretate si aplicate in concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care Romania este parte.

(2) Daca exista neconcordante intre pactele si tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care Romania este parte, si legile interne, au prioritate reglementarile internationale, cu exceptia cazului in care Constitutia sau legile interne contin dispozitii mai favorabile”.

- art. 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului:

„1. Orice persoana are dreptul la judecarea cauzei sale in mod echitabil, in mod public si in termen rezonabil, de catre o instanta independenta si impartiala, instituita de lege, care va hotari fie asupra incalcarii drepturilor si obligatiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricarei acuzatii in materie penala indreptate impotriva sa.

Hotararea trebuie sa fie pronuntata in mod public, dar accesul in sala de sedinta poate fi interzis presei si publicului pe intreaga durata a procesului sau a unei parti a acestuia, in interesul moralitatii, al ordinii publice ori al securitatii nationale intr-o societate democratica, atunci cand interesele minorilor sau protectia vietii private a partilor la proces o impun, sau in masura considerata absolut necesara de catre instanta cand, in imprejurari speciale, publicitatea ar fi de natura sa aduca atingere intereselor justitiei.

2. Orice persoana acuzata de o infractiune este prezumata nevinovata pana ce vinovatia sa va fi legal stabilita.

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul:

a. sa fie informat, in termenul cel mai scurt, intr-o limba pe care o intelege si in mod amanuntit, despre natura si cauza acuzatiei aduse impotriva sa;

b. sa dispuna de timpul si de inlesnirile necesare pregatirii apararii sale;

c. sa se apere el insusi sau sa fie asistat de un aparator ales de el si, daca nu dispune de mijloacele necesare remunerarii unui aparator, sa poata fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci cand interesele justitiei o cer;

d. sa audieze sau sa solicite audierea martorilor acuzarii si sa obtina citarea si audierea martorilor apararii in aceleasi conditii ca si martorii acuzarii;

e. sa fie asistat gratuit de un interpret, daca nu intelege sau nu vorbeste limba folosita la audiere”.

Redam principalul pasaj din cererea de completare a Deciziei CCR 391/2021:

„Prin Decizia nr. 391/08 iunie 2021, CCR a respins, ca neintemeiata, exceptia de neconstitutionalitate invocata de catre subsemnata.

In prima parte a deciziei (parag. 6) se retine ca subsemnata am formulat critica de neconstitutionalitate referitoare la incalcarea art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013 pentru nesolicitarea avizului CES, asa cum rezulta si din raportul Curtii realizat de catre judecatorul-raportor Livia Stanciu.

Insa, din considerentele privind analiza exceptiilor invocate lipseste atat mentionarea acestei critici (fiind retinuta spre analiza, in mod gresit, o alta critica de neconstitutionalitate care viza numai incalcarea art. 141 din Constitutia Romaniei), cat si analiza ei.

Astfel, observand considerentele Deciziei nr. 391/2021, cu ocazia efectuarii controlului a posteriori a Legii nr. 55/2020, CCR a analizat numai criticile extrinseci privind neconstitutionalitatea acestei legi ca urmare a nerespectarii principiului bicameralismului, neanalizand criticile mele privind nesolicitarea avizului CES sub aspectul incalcarii dispozitiilor art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013.

In privinta obligatiei de solicitare a avizului CES, in cadrul parag 36-39 este prezentata o analiza in acest sens, in sa analiza CCR s-a facut numai prin raportare la dispozitiile art. 141 din Constitutia Romaniei, aceasta nefiind critica de neconstitutionalitate invocata de subsemnata.

Subsemnata am formulat o cu totul alta critica de neconstitutionalitate fata de cea retinuta in considerentele Deciziei nr. 391/2021, respectiv ca Legea nr. 55/2020 incalca dispozitiile art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013, aceasta critica nefiind analizata de catre CCR.

Or, potrivit jurisprudentei CCR, in privinta nesolicitarii avizului Consiliului Economic si Social:

- in cazul in care s-a invocat numai incalcarea dispozitiilor art. 141 din Constitutia Romaniei, exceptiile de neconstitutionalitate au fost respinse;

- in cazul in care s-a invocat incalcarea dispozitiilor art. 1 alin. 3 si 5 raportat la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013 exceptiile de neconstitutionalitate au fost admise. (A se vedea deciziile CCR nr. 722/2020, nr. 140/2019, nr. 141/2019, nr. 393/2019, nr. 239/2020, nr. 139/2019, nr. 681/2018.)

In speta, cu toate ca la parag. 36 din Considerentele Deciziei nr. 391/2021, CCR a retinut ca a solicitat si a primit raspunsuri de la Senat si Camera Deputatilor potrivit carora nu s-a solicitat si nu a fost primit avizul Consiliului Economic si Social, precum si faptul ca in expunerea de motive a Legii nr. 55/2020 initiatorul, respectiv Guvernul, nu a mentionat la sectiunea a 6-a pct 5 ca ar fi solicitat avizul Consiliului Economic si Social, CCR nu a analizat critica de neconstitutionalitate invocata de catre subsemnata privind incalcarea dispozitiilor art. 1 alin. 3 si 5 raportat la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013. Mai mult decat atat, chiar Guvernul, in punctul de vedere transmis la dosarul cauzei la data de 20 mai 2020, recunoaste implicit la pct IV.2 ca nu a solicitat un asemenea aviz.

Fata de cele retinute la parag. 36-39 din aceasta decizie, potrivit carora CCR a facut o analiza succinta numai cu privire la dispozitiile art. 141 din Constitutie, fara a analiza, asa cum am solicitat, incalcarea dispozitiilor art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013, se poate constata ca nu a fost analizata de catre CCR critica de neconstitutionalitate formulata de subsemnata, respectiv NU a analizat un capat de cerere.

Drept urmare, avand in vedere si practica conturata in jurisprudenta CCR potrivit careia analiza incalcarii coroborate a dispozitiilor art. 1 alin. (3) si (5) prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013 duce la o alta concluzie decat analiza separata numai a incalcarii dispozitiilor art. 141 din Constitutie, este necesar ca CCR sa analizeze critica de neconstitutionalitate extrinseca invocata de catre subsemnata.

Potrivit dispozitiilor art. 55 Legea nr. 47/1992, 'Curtea Constitutionala, legal sesizata, procedeaza la examinarea constitutionalitatii, nefiind aplicabile dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la suspendarea, intreruperea sau stingerea procesului si nici cele privind recuzarea judecatorilor'.

In interpretarea data acestui articol, chiar de catre Curtea Constitutionala, aceasta fiind legal sesizata, procedeaza la examinarea constitutionalitatii, nefiind aplicabile dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la [...] stingerea procesului [...]. Exceptia de neconstitutionalitate este o exceptie de ordine publica, prin invocarea ei punandu-se in discutie abaterea unor reglementari legale de la dispozitiile Legii fundamentale, iar solutionarea acesteia este de interes general. Prin urmare, exceptia de neconstitutionalitate nu ramane la dispozitia partii care a invocat-o, cu consecinta ca aceasta nu poate renunta la solutionarea exceptiei.

Drept urmare, exceptia de neconstitutionalitate fiind o exceptie de ordine publica, de interes general, motiv pentru care odata sesizata in mod legal Curtea Constitutionala cu o exceptie de neconstitutionalitate, nici macar autorul exceptiei nu mai poate renunta la ea, cu atat mai mult Curtea Constitutionala nu poate sa ignore sau sa refuze analiza criticii de neconstitutionalitate cu care a fost sesizata.

Neanalizarea de catre Curtea Constitutionala a tuturor criticilor de neconstitutionalitate invocate de catre subsemnata echivaleaza cu incalcarea dreptului subsemnatei la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, avand in vedere atat dispozitiile art. 20 din Constitutia Romaniei, cat si faptul ca solutia pronuntata de CCR cu privire la neconstitutionalitatea Legii nr. 55/2020 are o incidenta decisiva asupra rezultatului litigiului in care s-a ridicat aceasta exceptie (dosar nr. 6274/2/2020).

CCR nu a procedat la analiza cererii mele in conformitate cu petitul, respectiv nu a analizat nesolicitarea avizului CES ca viciu de neconstitutionalitate intemeiat pe art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013, aflandu-ne astfel in situatia omisiunii privind analiza unui capat de cerere principal.

In privinta admisibilitatii prezentei cereri de completare a Deciziei nr. 391/2021, arat ca, potrivit dispozitiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale: 'Procedura jurisdictionala prevazuta de prezenta lege se completeaza cu regulile procedurii civile, in masura in care ele sunt compatibile cu natura procedurii in fata Curtii Constitutionale'.

In concluzie, este admisibila si intemeiata cererea de completare a deciziei CCR nr. 391/2021 intemeiata pe omisiunea analizei unuia dintre capetele de cerere cu care a fost sesizata, respectiv adoptarea Legii nr. 55/2020 cu incalcarea art. 1 alin. 3 si 5 prin raportare la art. 141 din Constitutia Romaniei si art. 2 din Legea nr. 248/2013, ca urmare a nesolicitarii avizului Consiliului Economic si Social.

In drept, art. 444 NCPC, art. 14 Legea nr. 47/1992, art. 6 CEDO coroborat cu art. 20 din Constitutia Romaniei si Constitutia Romaniei”.

*** Cititi aici intreaga cerere**